

Un mapa mutant

Al marge dels ajuntaments on s'ha imposat la majoria absoluta i de la brutal diferència entre socialistes i convergents respecte a tots els altres partits, el mapa polític municipal al Principat ha canviat i ha produït uns pactes, estranys i distints en cada cas, on no ha primat cap regla ni acord general.

J. M. Pasqual

Després de la celebració el passat 10 de juny de les eleccions municipals, va ser necessari arribar a final de mes per saber definitivament qui serien els alcaldes de cada població. Allà on cap llista no havia obtingut la majoria absoluta, els candidats més votats s'han afanyat durant vint dies per aconseguir el suport dels partits minoritaris i per aconseguir majories estables que els permetessin governar amb tranquil·litat. Els acords podien arribar a través de pactes globals establits des de les cúpules dels partits o mitjançant acords puntuals en municipis concrets.

Després de les eleccions, els pactes

De les darreres municipals n'ha resultat que el 87 per cent dels ciutadans de Catalunya viuran en municipis governats pel Partit dels Socialistes o per Convergència i Unió. Menys d'un 10 per cent viuran governats per alcaldes comunistes, d'Iniciativa per Catalunya. I només poc més del 3 per cent, en municipis d'altre signe polític. PSC i CiU, per tant, controlaran la pràctica totalitat dels ajuntaments, després d'haver arraconat totes les altres forces.

Tornant als acords, aquests interessaven per igual socialistes i convergents, per assegurar-se les alcaldies allà on només disposaven de majoria relativa. Però, a l'hora de la veritat, els pactes globals amb partits d'ideologia acostada no s'han produït. El Partit Socialista, en no voler acceptar les condicions programàtiques que li proposava IC, va tirar per terra les setmanes de negociacions cap a l'acord global. CiU, per la seva banda, va tenir més sort i, sense arribar a pactar res per escrit, ha aconseguit una bona quantitat de «coincidències puntuals» amb Alianza Popular.

La proximitat de les eleccions autonòmiques a Catalunya —possiblement a celebrar-se la primavera de l'any que ve— ha estat una de les causes princi-

pals per a la no-culminació dels grans pactes. Els partits petits, ara per ara, van molt per darrere dels grans i, per tant, necessiten diferenciar bé la seva oferta i no arriscar-se a la possibilitat de desaparèixer a l'ombra del PSC, com li podria passar a Iniciativa, o de CiU, com era el cas d'Esquerra Republicana.

AP i CDS, residuals

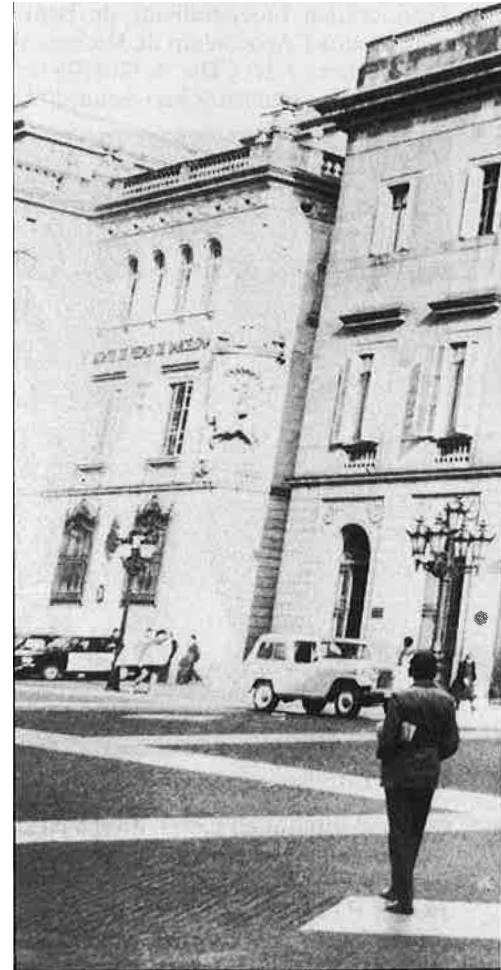
Els casos d'Alianza Popular i del CDS són a part. El partit dretà és ja, a hores d'ara, a Catalunya, un residu. A cada elecció perd vots i càrrecs; per tant, només es preocupa de salvar el que pot del naufragi. Així, en aquestes eleccions s'ha entès força bé amb CiU, i ha proporcionat al partit de **Jordi Pujol** alcaldies tan importants com la de Lleida. D'aquesta manera, AP conserva alguns espais de poder dels molts que li han fugit de les mans.

El convergent **Manuel Oronich** va ser elegit nou alcalde de Lleida amb els vots dels onze regidors convergents, més els dos d'AP i els dos del grup independent. Així, **Oronich** substitueix **Antoni Siurana**, el candidat socialista i alcalde de Lleida en els darrers vuit anys. A canvi del suport a CiU, els dos regidors d'AP seran a partir d'ara, l'un, **Gómez Estopinán**, primer tinent d'alcalde i responsable de l'Àrea d'Economia i Hisenda i, l'altra, **Marta Roiger**, s'encarregarà de l'Àrea de Serveis Socials. Per als diputats aliancistes **Joan Manuel Fraga** i **José Curto**, però, les compensacions per part de Convergència han estat minses i, segons ells, pactar amb CiU suposa «la mort d'AP a Catalunya».

Però l'acord amb CiU possiblement estigui lluny de ser un acord programàtic; més aviat és un acord simplement conjuntural. Prova d'això pot ser que els vots convergents no han donat ni una sola alcaldia als aliancistes. Paradoxalment, els socialistes li han donat la de Monistrol.

A Falset, per exemple, l'abstenció dels quatre regidors d'AP va fer que **Ramon Aleu**, el primer dels quatre regidors socialistes, fos elegit nou alcalde, en subs-

El criteri d'IC ha donat al PSOE l'ajuntament de Barcelona.

titució de **Josep Maria Puil**, l'ex-alcalde convergent. En aquesta ocasió, CiU havia obtingut igual nombre de regidors que el PSC, però menys vots. ERC compta també amb un regidor a Falset.

El CDS, per la seva banda, no ha resorgit a Catalunya com ho ha fet a l'estat. I, sense una política clara de pactes, ha afavorit en ocasions el PSC, com en el cas de Tarragona; en ocasions a CiU, com a Roses.

A Tarragona, el socialista **Josep M. Recasens** ha estat elegit per tercera vegada consecutiva alcalde a causa de l'abstenció dels regidors del CDS. A Roses, l'alcaldia va passar a mans de CiU, després de vuit anys de mandat socialista. **Joan Batallé**, és el nou alcalde, amb el suport de CDS, AP i el vot decisiu, també, del Grup de Defensa de les Platges.

No es posen d'acord

Darrere els regidors d'ERC, també hi

ha anat tant el PSC com CiU, però el partit republicà ja tenia decidit votar-se sempre a ell mateix i provocar, allà on els seus vots no decidissin, que passessin a governar les majories minoritàries.

Iniciativa per Catalunya ha obtingut un total de dotze alcaldies, algunes d'elles tan importants com la de Sabadell. A més, el PSUC per separat n'ha obtingut altres tres amb els seus regidors inclosos en llistes d'independents, com en els casos de Palafrugell, la Sénia i Tivissa.

El criteri que ha seguit IC en els consistoris on ha pogut decidir ha estat el de no votar la dreta, sempre que fos possible facilitar majories d'esquerres. Així ha passat en llocs com el Prat i Barcelona, on comunistes i socialistes han arribat a acords, però s'ha capgirat en altres com Blanes, Sant Quirze del Vallès i Pallejà, on els vots d'IC han servit perquè fossin elegits alcaldes que no són d'esquerres.

A Blanes, la decisió d'IC de votar el seu candidat, **Jordi Gelabert**, va impedir la reelecció de la socialista **Maria Dolores Oms**, i, de manera indirecta, va donar l'alcaldia al candidat convergent **Fèlix Bota**, que, tot hi haver obtingut nou regidors, com la del PSC, comptava amb la llista més votada. IC compta a Blanes, per la seva banda, amb tres regidors.

A Santa Coloma de Gramenet, comunistes i socialistes, amb tretze i dotze regidors, respectivament, no van posar-se d'acord. D'aquesta manera, **Lluís Hernández**, el cap de llista d'IC, continuarà governant gràcies al suport de CiU, que ha preferit el capellà comunista abans que **Manuela de Madre**, la candidata socialista, que s'havia caracteritzat per la seva campanya prepotent. **De Madre**, i això caigué molt malament als colomencs, havia començat algun dels seus mitings al crit de «Inmigrantes...!»

La il·lògica dels pactes municipals

Segons fonts acostades a Iniciativa per Catalunya, els socialistes s'han equivocat de ple en centrar les grans batalles electorals allà on hi havia alcaldes d'esquerra, abans de fer-ho allà on els governs municipals eren més dretans. Com a resultat, si les municipals han afavorit algú, ha estat a Convergència, que a part de guanyar Lleida, també s'ha fet amb dues capitals de comarca importants, Amposta i Manresa. CiU, a més, ha guanyat en el segon cinturó i s'ha introduït en el primer, amb un augment de vot superior al vint per cent.

Els pactes postelectorals, però, han produït situacions estranyes, com el pacte entre socialistes i aliancistes en localitats com Arenys de Mar o Canet; o el suport de Convergència a Iniciativa en llocs com Santa Coloma de Gramenet o Mollet. Situacions ben insòlites s'han

£i(ròis\$CL^{al t^eU^{a b a s t}}

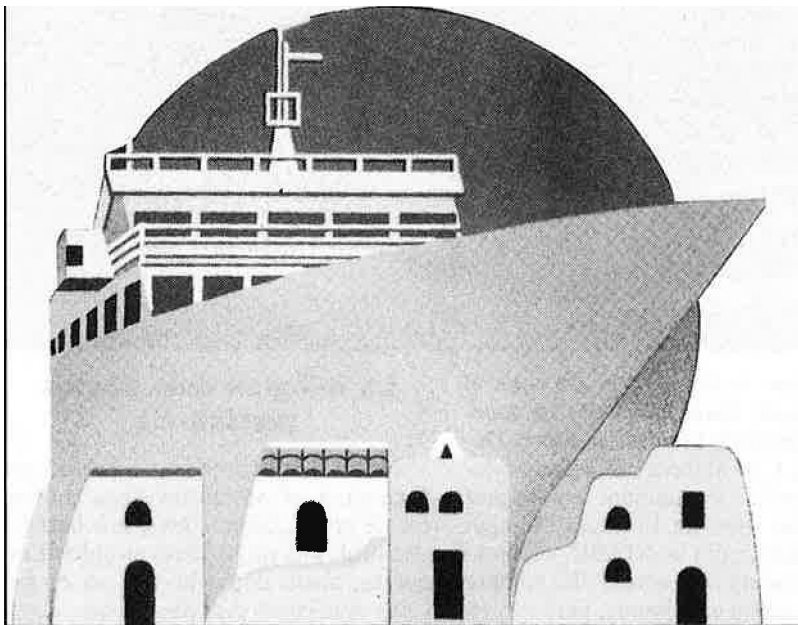
amb

FLEBASA UNES

DENIA-EIVISSA-DENIA, «El camí més curt entre la Península i Eivissa»

Des de Madrid, Barcelona, València o Alacant vinga a Eivissa de forma ràpida i econòmica, amb el nostre bitllet combinat d'autobús i vaixell.

I sense problemes d'estada en l'Illa, amb tots els serveis complementaris, incloent-hi apartament i hotel.

**TRAVESSIA EN
3 HORES**

Horari:

Del 16 de juny al 15 de juliol

Eixida des de Dénia: Diària. . . . . 7,30 hores

Eixida des d'Eivissa: Diària. . . . . 12,00 hores

Del 16 de juliol al 15 de setembre

Eixida des de Dénia: Diària. 7,30 i 16,30 hores

Eixida des d'Eivissa: Diària. 12,00 i 21,00 hores

INFORMACIO I RESERVES EN TOTES LES AGENCIES DE VIATGES

creat també al Perelló, únic lloc on han pactat convergents i socialistes, o a Tàrrega on un regidor d'Unió ha arrabassat l'alcaldia al grup Convergència i Unió.

A Mollet, IC ho tenia fàcil per aconseguir l'alcaldia i que la comunista **Carme Coll**, repetís que, a part els seus set regidors, comptava amb el vot favorable dels quatre de CiU. El PSC en tenia nou i, AP, un. Però a l'hora de la votació, **Juan Luis Gallardo**, del PCC —un dels partits que formen la coalició IC—, es va abstenir i, com que el regidor d'AP també s'havia abstenut, el candidat comunista perdé l'alcaldia, que passà a mans de la minoria majoritària. L'alcaldeessa serà, doncs, la socialista **Montserrat Tura**.

Al Perelló, convergents i socialistes han subscrit un pacte que ha donat l'alcaldia a **Francesc Gil**, del PSC. El fet insòlit va produir-se perquè al Perelló havia guanyat, amb cinc regidors, la Candidatura Segregacionista de l'Ampolla. Així, **Francesc Gil**, del PSC, que va aconseguir quatre regidors, fou reelegit alcalde del Perelló gràcies als dos regidors de CiU. El Perelló té dos nuclis de població diferenciats i enfrontats. Un d'ells, l'Ampolla, té presentat un contenciós davant la Generalitat per aconseguir la segregació.

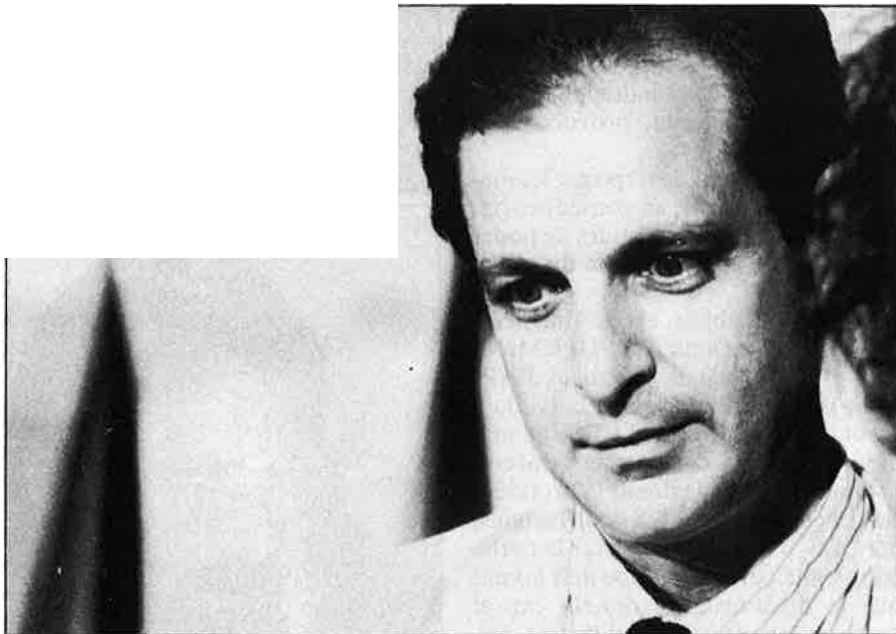
A Tàrrega, **Delfi Rubinat**, d'Unió Democràtica de Catalunya, va fer una jugada increïble a Convergència. **Rubinats** es presentava en una candidatura independent de Tàrrega, que va obtenir sis regidors. Junt amb els vots dels quatre regidors socialistes, **Rubinats** ha estat designat alcalde per majoria absoluta. Mentrestant, els set regidors convergents que eren la llista guanyadora han hagut de passar a l'oposició.

Altres situacions estranyes s'han produït en llocs com Almasselles, on el regidor d'IC ha votat el candidat de CiU i han pres l'alcaldia al socialista **Manel Visa**. A Sort, la situació encara ha resultat més embolicada. ERC, PSC i CiU van empatar amb tres regidors cadascuna. En el darrer moment, els republicans van votar als convergents, però aquests no ho sabien i, en lloc de votar-se a ells mateixos, van votar en blanc. Com a resultat, l'alcalde de Sort va passar al PSC per majoria relativa.

Ara, d'aquí a trenta dies, els nous alcaldes hauran de donar a conèixer els seus equips de govern. I no hi ha dubte que en el proper any s'intentarà rendibilitzar al màxim, per part de les dues opcions majoritàries, el nou mapa municipal. De moment, s'hauran d'eleger els Consells Comarcals, que probablement quedaran constituïts abans del proper 31 de desembre. •

Cara i creu dels baties illencs

Les Illes han demostrat en aquestes eleccions que continuen sent molt permeables a les crisis i als ressorgiments dels partits estatals. Pactes i abstencions han configurat uns ajuntaments de majories minoritàries.

Ramon Aguiló, batle de Palma (PSOE).

Francesca Sastre

Després d'aquestes eleccions, les Illes han demostrat que continuen sent molt permeables a les crisis i als ressorgiments dels partits estatals. La pèrdua de la majoria del PSOE en els consistoris on més s'havia estabilitzat, com Palma, Calvià, Maó, Ciutadella i Formentera, on ara els baties socialistes hauran de governar en minoria, és un exemple clar del que ha passat també fora de les Illes.

Per la seva banda, el CDS ha optat per seguir les indicacions del seu líder estatal de respectar les minories majoritàries. Ha estat Palma on millor s'ha reflectit la pujada d'aquest partit.

AP-PL i la Unió Mallorquina d'**Albertí**, que s'apressaren a firmar un pacte conjunt a Palma i al govern balear, no han aconseguit desplaçar els baties socialistes en cap de les capitals, si bé continuen ostentant el major nombre de batlies repartides per les Illes, amb majoria absoluta en molts casos. A Mallorca, AP-PL ha aconseguit deu consistoris dels cinquanta-quatre que

formen la circumscripció electoral; a Eivissa, tret de la capital, els quatre municipis restants, amb majoria absoluta. I a Menorca, de set consistoris, ha rebut la vara municipal de tres, també amb majoria absoluta. En els casos on no ha tret majoria, s'ha situat com a principal grup d'oposició. Això demostra la vitalitat dels conservadors a les Illes, on també s'han de comptar les quinze batlies d'Unió Mallorquina, i d'alguns independents, com Convergència Poblada, a Sa Pobla, o el PDP, a Felanitx i Algaida, on hi haurà torn de batle amb AP.

Els grups independents progressistes es reparteixen cinc consistoris i el PSM, la força nacionalista, només ha aconseguit la batlia d'un nucli petit.

Esquerra Unida s'ha vist completament marginada dels governs municipals. A Mallorca ha aconseguit només un regidor a Capdepera.

La batalla a Palma

Ramon Aguiló —PSOE— ha sortit reelegit batle de Palma, després de